

לימוד כ"ד

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים - נגד כ"ד שעות ביום ובלילה

ספרי קודש

וכמשמרות נטועים. אם קבעת כ"ד ספרי תורה כמסמר בלבבך הם משמריך אותך. (מדרש תנחומא)
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח"י, נוטרי' ו'יתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
כל סיפור הבא בתנ"ך הוא מפתחת שער של ישועה חדש שנתחדש לאותו צדיק ונפתח על ידו. (רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע)

ב"ה - לימוד כ"ד ספרי קודש - גליון 61 - ב כסלו תשס"ה לפ"ק
זיל ע": מכון נ"ך היומי ללימוד כל ספרי נ"ך במעגל השנה, ב' פרקים ליום - עיה"ק ירושלים תובבי"א

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד תנ"ך בכל השנה
להחזיר עמדת "לימוד תנ"ך בכל השנה" ליושנה, לסיים כל התנ"ך בשמחת תורה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א
דרש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא בריך רחמנא דיהב אוריין תליתאי - תורה נביאים וכתובים

ספר תיקונים חדשים - הקדמה

ואית רבים מסטרא דתלת אבהן כמה דאמינא, ובהו הלכה כרבים (הקדמת ת"ז א ע"ב) דשכינתא באבהן אתקשרת למיהוי רתיכא שלמתא בד' סמכין כדקא יאות. כדין אתמר בה אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה (ברכות ח.). ורזא דמלה יחיד ורבים הלכה כרבים (ברכות ט.). דצדיק איהו יחיד, ובזמנא דגלותא איהו לא יכיל לאקמא לה לשכינתא, אלא קב"ה דאתמר ביה ואח לצרה יולד (משלי יז יז) בזמנא דכתיב ביום צרה צר כחכה (משלי כד י) דלית חילא לההוא צדיק למיעל בימא. ורזא דא בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר (הושע יא ט) דאי תימא דקב"ה אתפרש משכינתא ח"ו, אלא בקרבך קדוש, דאיהו בגו שכינתא קאים ולא אתפרש מינה. אלא ולא אבא בעיר, מסטרא דצדיק. בג"כ בההוא זמנא אצטריך קב"ה לאתקפא בה. ואח לצרה יולד, דא לילי' חייבתא

דבגינה אצטריך צדיק לאתטמרא מינה דלא לאתחזאה, אלא קב"ה
איהו ייקום לקבלה לאתקפא לשכינתא. ועב"ד מרחיק איהו, ורזא
דא מרחוק ה' נראה לי (ירמיה לא ב). ולזמנא דאתי טוב שכן קרוב
(משלי כז י) דא צדיק, דביה וה' שוכן בציון (יואל ד כא) דכדין איהו
קרוב. אבל השתא יחיד ורבים הלכה כרבים, דאינון אבהן. וכדין
איהי סמכא רביעאה לון ואיהי אדנ', ד' אתוון לקבלייהו. ואלין ד'
אמות של הלכה, דקב"ה לא אשתעשע השתא בשכינתא ברזא
דצדיק אלא בחיבורא דאבהן. ורזא דא ד' אמות של הלכה:

ואי תימא אמאי אמות. אלא כלא רזא איהו. דאמה איהי שית
טפחים, וד' אמות אינון כ"ד, ואלין כ"ד צירופין דאדנ'. ודא כד
דאתמר ביה הגמיאיני נא מעט מים מכרך (בראשית כד יז). ודא
מעט מים, סלע דאפיק טפין טפין מגו כמה מחלוקות. וכ"ד אלין
אינון לקבל כ"ד ספרין דאוריתא, ובהו אל ישוב ד"ך נכלם (תהלים
עד כא). אבל לזמנא דאתי יתתקף צדיק למפרק לה, וכדין אתמר כי
תורה חדשה מאתי תצא (ויק"ר יג ג) לקבל כל אלין יפוק כ"ד
אחרינא דאיהו לגו, כדין ושמתי כדכד שמשותיך (ישעיה נד יב).
מאן אתר. אלא מציון דא צדיק, כי מציון תצא תורה ודבר ה'
מירושלים (ישעיה ב ג). מאי דבר ה'. דא רזא דכתיב בדבר ה' שמים
נעשו (תהלים לג ו) דא דבר דה', דכלהו בריין דעלמא במילולא
דשמא קדישא דא אתבריא, דהא בכמה צירופין אצטריך
לאתמללא, וכל מלה דאתעבידת בעלמא באדכרותא דשמא

קדישא אתעבידת. ורזא דא ואמרו לי מה שמו (שמות ג יג) והא אתמר. ודא תורה חדשה ממש, רזא דצירופי שמהן דאתכלילו באוריתא, דעלייהו אמרו רבנן כל התורה כלה שמותיו של הקב"ה. ובה עתידין צדיקים שיחיו מתים (פסחים סח.) דאוריתא בה אתבריאו כל בריין דעלמא ובה מתקיימין. ובזמנא דישתמודעון בה ברזא דלגו, בה ייכלון לאחיא מיתיא. ורזא דא ואיש משענתו בידו (זכריה ח ד), כגון ושמת משענתי על פני הנער (מלכים ב ד כט) ודא צדיק דמיניה נפקין חיין. אבל כלא מרזא דע"ק מההוא מזלא עלאה, דאתמר עליה בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא (מ"ק כח.). ורזא דא מרוב ימים (זכריה ח ד) מסטרא דא"א, ומהכא נפיק טלא דביה יחיון מיתיא ודאי. ורזא דא כי טל אורות טלך (ישעיה כו יט) ודא יו"ד ק"א וא"ו בח"ס. ואיהו טל דאתפרש לתרין, בתרין מזלין עלאה ותתאה. בג"כ כי טל אורות טלך. ותרין זמנין טל איהו לחם, ודא מן דכתיב ביה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים (שמות טז ד). ורזא דמלה טל לעילא טל לתתא לחם באמצעיתא ואלין תלת הויות דנחתין לתתא באו"א ודעת ומינייהו למוחין דרישא. ורזא דמלה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ודאי:

הַלְצִיתָ בּוֹ יוֹמָם וּלְלֵילָה כִּי־דָ סְפָרִים
תּוֹרָה נְבִיאִים בְּתוֹנִים
נִגְדָּה כִּי־דָ שְׁעוֹת בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה